

повърхнинѣ—тѣ земнѣ ся намиратъ равнины и планины, океаны и моря, текѣтъ рѣкы, растѣтъ дръвие, цвѣтія, живѣѣтъ разны животны, живѣѣтъ люди, намиратъ ся градове и села. Въ земнѣ—тѣ ся такожде намиратъ животны, на прим. червие; има и вода; освѣнѣ това намиратъ ся металлы: *злато, сребро* и пр.

Тѣ — опрѣд. на думѣ: *Повърхнинѣ*: членъ, жен. родъ един. число вин. падежъ.

Му—ся относи на сѣщ.: *повърхнинѣ*, на вопр.: „на чѣмъ повърхнинѣ?“ и сост. опрѣд., мѣстоим. лично, 3 лице мѣж. родъ един. число дат. падежъ.

2-о прѣдложеніе: *това е точно обыкновенѣ камакѣ*.

Подлежаще: *това*—3 л. мѣстоим. указ. ср. родъ един. число имен. падежъ.

Сказуемо: *е точно обыкновенѣ камакѣ*—изяв. наклон. наст. время 3 лице.

Камакѣ—название на прѣдметъ: имя сѣщ. прѣдм. общо, мѣж. р. ед. ч. им. падежъ.

Обыкновенѣ—ся отн. на сѣщ.: *камакѣ*, на в.: „*какѣвъ камакѣ?*“ и сост. опрѣд. Показва признакъ на камака: имя прил. кач. мѣж. р. ед. ч. им. пад.

Обыкновено въ противоположность на чудесно ся нарича всяко нѣчто, на което сме привыкнѣли, което често видимъ и на което знаемъ причины—тѣ. Така лѣтъ дѣждя—тѣ е явленіе обыкновено. Ныя знаемъ отъ что става дѣждя—тѣ. Пары—тѣ ся вдигатъ отъ земнѣ—тѣ на воздуха; а понеже горѣ е постудено, то они отъ студенинѣ—тѣ ся прѣвръщатъ во водѣ и падатъ на земнѣ—тѣ като дѣждь.

Точно — вводна дума, показва образъ на мысленіе: нарѣчіе мыслеобразно.

Е—глаголь сѣществителенъ, изяв. накл. наст. вр. 3 л. един. число.

Прѣдложеніе просто.

3-о прѣдложеніе: *само той като—че е размѣсенѣ съ жельзо и рѣждясалѣ*. То е отдѣлено отъ прѣдиджѣ—то